

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Ik heb nog een paar mededelingen.

De 5^e commissie, Land- en Tuinbouw gaat vanavond door in de banketzaal na de raad.

Op dinsdag 21 is er na afloop van de provincieraad hier, in de raadszaal, een algemene uiteenzetting over de provinciale begroting en fiscaliteit. Iedereen is daarop uitgenodigd, maar de vergadering is vooral voor de nieuwgekozen raadsleden. Dat is een vergadering buiten het begrotingsdebat. Het is een soort voorlichtingssessie, een beetje om de begroting te leren lezen. Excuseer mij dat ik het zo zeg. Het is voor ieder van ons goed.

Het colloquium van de VVP van zaterdag 9 december is uitgesteld tot zaterdag 27 januari van het eerste jaar van de nieuwe eeuw, dus 2001. De bestuursorganen van de VVP kunnen immers niet samengesteld worden tijdens de maand december doordat in de provincie West-Vlaanderen de raad nog niet geïnstalleerd is. Door de moeilijkheden in twee kiesdistricten van de provincie West-Vlaanderen in verband met de geldigheid van de verkiezingen is er een herkiezing nodig, enkel voor de provincieraad. Het grootste voordeel van dit avontuur is dat de aandacht wordt gevestigd op de provincieraden.

Donderdag 16 november is er een 4^e commissie - Kunst- en Cultuur, die reeds geïnstalleerd is onder het voorzitterschap van de eerste ondervoorzitter, loco mij, met twee uitgestelde punten van de vergadering van 10 november, met name de begrotingsvoorstellen 2001 en varia.

Ik ben aan het einde van de mededelingen.

Dames en Heren Collega's, het is een traditie dat de gouverneur ieder jaar minstens eenmaal de raad toespreekt. Ik zal hem seffens met twee zinnen inleiden. Het is ook een traditie dat er een kort ritueel aan vooraf gaat. De fractievoorzitters, als emanatie van de raad, vergezellen mij en halen de gouverneur. De gouverneur heeft gezegd dat hij het protocol tot een minimum wil herleiden. Hij heeft tijdelijk onderdak gevonden in het kabinet van de voorzitter.

We blijven in zitting en het zou vriendelijk zijn mocht de raad rechtstaan als de gouverneur binnenkomt. De fractieleiders vergezellen mij.

Begroeting van de gouverneur

De heer voorzitter

Mijnheer de Gouverneur,

Ik heb u daarstraks reeds gezegd dat ik de raad verwittigd had dat u de plichtplegingen tot een minimum wil herleiden in het kader van de algemene tendens om dit soort dingen toch wat sober in te kleden. Toch is het goed, denk ik, dat dat nog even gemarkeerd wordt op deze manier, namelijk de gedachte dat de gouverneur zich ieder jaar minstens eenmaal, krachtens de teksten, richt tot de provincieraad.

Het karakter van die tussenkomst is specifiek nu sedert de wetswijziging de gouverneur bij herhaling soms kan tussenkomen wanneer hij dat wenst of ook bepaalde vragen kan beantwoorden.

De algemene toespraak van de gouverneur, als de herfst goed bezig is altijd, naar de oude traditie nog van de provincieraden, is een specifieke toespraak waarbij er een thema wordt behandeld, door de gouverneur zelf gekozen en waarbij hij zich tot de raad richt in – ik zou bijna zeggen – vermanende, bemoedigende en aansporende zin.

Hij geeft ons een aantal bedenkingen die dan niet ter discussie liggen, maar die wel dikwijls eens in het begrotingsdebat worden geciteerd op verschillende banken, en ook daarna.

Vandaag, Mijnheer de Gouverneur, heeft u als titel gekozen "Anatomie van een institutionele melancholie".

Het is met genoegen dat ik aan professor doctor Herman Balthazar, gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, het woord verleen om de raad toe te spreken en ik dank de raad voor de vriendelijke en hoffelijke ontvangst en voor de luisterbereidheid.

DEBATTEN

OPENINGSTOESPRAAK DOOR DE HEER GOUVERNEUR

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de Gouverneur,

Het is mij een aangename taak om, als voorzitter van de raad, de verwoorder te zijn van de hele provincieraad wanneer ik u hartelijk gelukwens met uw toespraak.

Ik ga ervan uit dat de raad instemt met het voorstel van het bureau om traditioneel de publicatie van de hele tekst te laten verzorgen op onze last.

De raad stemt in ? De raad stemt in.

Het is zeer belangrijk, want voor wie de tekst in zijn volledigheid al onder ogen heeft gehad, Mijnheer de Gouverneur, is het duidelijk dat u bijzonder sober bent gebleven in de weergave van een aantal krachtlijnen. Een hele reeks belangrijke historische referenties ook én comparatieve punten sieren de hele publicatie.

Ik kan niet anders zeggen dan dat ik hoop dat alle leden van de raad, wanneer binnen zeer afzienbare tijd door uw beslissing - waarmee u zopas op voorstel van de voorzitter en het bureau hebt ingestemd - de publicatie zal kunnen rondgedeeld worden, deze lectuur op een rustige avond of een weekend eens grondig doornemen, dit om verschillende redenen.

U spreekt, Mijnheer de Gouverneur, over de geschreven versie, maar ik moet zeggen dat de taak die u daar op u hebt genomen – ons te doen nadenken – zeker ook in die geschreven versie zal aanwezig zijn, al was het maar alleen om eindelijk voor onszelf eens uit te maken : département, région, Krise, Länder, enz... plus al de rest.

U zegt : "Ik zal over Zuid-Europa niet spreken.", maar het zijn smakelijke bladzijden, eigenlijk vanuit een bestuursblik bekeken, die u in de tekst aan Zuid-Europa weidt.

Ik roep de raad dus op om de publicatie te lezen.

En het geheel, Mijnheer de Gouverneur, is niet zo negatief voor de provinciale gedachte. Ik denk dat het een goed idee ware mochten we in het bureau ook beslissen om de tekst eveneens te sturen aan alle leden van het Vlaams parlement. Zij hebben dan, ten eerste, ook iets te lezen, wat ze hopelijk zeer veel doen, en ten tweede kunnen ze dat voor wat betreft het provinciale gebied zeker ook gebruiken als belangrijke inspiratiebron.

Ik herhaal mijn gelukwensen en ik zal aan het bureau inderdaad voorstellen om de teksten ook naar het Vlaams parlement te sturen.

De raad dank ik voor de toestemming om ons tot de drukpers te wenden om er een mooie publicatie van te maken.

Tot slot, Mijnheer de Gouverneur, nog een zeer persoonlijke noot.

Het is inderdaad de zestiende keer, sedert 1985. We waren 15 jaar jonger. Ik zat op de plaats waar nu mijn vriend Marc Lootens zit en was in alle opzichten 15 jaar jonger. Ik wist alles nog beter dan ik het nu weet en ik moet zeggen dat het mij een zeer aangename herinnering is. Ik was fractieleider van de oppositie, wat ik toen altijd de grootste oppositiepartij noemde, zoals sommigen zich nog zullen herinneren. En het was een mooie namiddag. Kort daarna heb ik mijn kandidatuur gesteld, Mijnheer de Gouverneur, om uw hofdichter te worden. Ik meen mij dat te herinneren dat het wat op een verward ogenblik was waarop we dat tegen elkaar hebben gezegd. Ik meen dat dit was na één of ander banket. Dat komt ook nog, want ook dat is een goede traditie.

En als ik dan die prachtige titel van vandaag zie – Anatomie van een institutionele melancholie – en de verwijzing naar Robert Burton - Anatomy of Melancholy - dan moet ik u toch zeggen dat ik er ook persoonlijk, zoals velen onder ons zonder twijfel, en ik hoop allen, zeer van genoten heb.

Literatuur en politiek, kunst en politiek, de vijf kunstenaars – u bent zo sober geweest om ze niet te noemen, maar in uw tekst staan ze - die u in de Gentse kunstgalerij Fortlaan hebben bekoord, namelijk Gloria Friedman, Ludwig Van De Velde, Christopher Lebrun, Pieter-Laurens Mol en Jan Van Oost.

U ziet dat het de moeite van de lectuur zal waard zijn.

Mijn meest hartelijke gelukwensen voor deze mooie rede die ook voor ons van groot belang is. U hebt in de loop van die toespraken – de zestiende keer dus – zowel economische, sociale politieke, als politiek-institutionele onderwerpen en zelfs ook eens een belangrijk culturele dimensie van het overheidsbeleid gegeven. Sommigen onder ons zullen het zich nog goed herinneren.

Deze ongevraagde lofreden van uw voorzitter is gemeend. Het was een mooie rede en ik zal de lectuur nogmaals hartelijk aanbevelen.

Ik moet u zeggen dat de vergadering van vandaag één van de meest aangename vergaderingen is : we mogen luisteren, we moeten niet teveel doen, het is altijd een goede toespraak en het is dan nog vlug gedaan ook, want de gouverneur heeft zich wel zeer "beschränkt" en zich de "Herr Meister" getoond.

EINDE VAN DE ZITTING